

ma zmieniać się będzie począwszy od dnia 1 kwietnia 1923 r. w tym stosunku w jakim zmieniać się będą, po tym terminie djety funkcjonarjuszów państwowych.

§ 2. Ławnik sądu pokoju, którego miejsce zamieszkania jest oddalone od siedziby sądu ponad 5 klm. otrzymuje na żądanie, po spełnieniu swego obowiązku, niezależnie od djet wskazanych w § 1, tytułem zwrotu kosztów podróży, cenę biletu II klasy kolei żelaznej od miejsca zamieszkania do miejsca, gdzie się odbywa posiedzenie sądowe i z powrotem, w braku zaś komunikacji kolejowej—koszta według taryfy, obowiązującej w każdym powiecie dla podwód, dostarczanych w razie podróży służbowych funkcjonarjuszom państwowym.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie i Lublinie, z mocą od dnia ogłoszenia.

§ 4. Jednocześnie uchyla się rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 maja 1921 r. o wynagrodzeniu ławników sądów pokoju (Dz. U. R. P. № 47 poz. 295).

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

198.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 21 marca 1923 r.

o djetach sędziów przysięgłych i mężów zaufania w b. zaborze austriackim.

Na podstawie § 25 ustawy o układaniu list przysięgłych z dnia 23 maja 1873 r. Dz. U. Państw. № 121 w brzmieniu według art. 2 ustawy z dn. 23 listopada 1920 r. (Dz. U. R. P. № 112 poz. 735), zarządza się co następuje:

§ 1. Djety sędziów przysięgłych i mężów zaufania wynoszą 6.000 mk. dziennie. Powyższa suma zmieniać się będzie począwszy od dnia 1 kwietnia 1923 r. w tym stosunku w jakim zmieniać się będą po tym terminie djety funkcjonarjuszów państwowych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje w byłym zaborze austriackim i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 stycznia 1921 r. w przedmiocie ustanowienia djet dla sędziów przysięgłych i mężów zaufania (Dz. U. R. P. № 9 poz. 50).

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

199.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 21 marca 1923 r.

o djetach dziennych i kosztach podróży ławników i sędziów niezawodowych przy lzbach karnych w Województwach: Poznańskim i Pomorskiem.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie zniesienia Ministerstwa b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. № 30 poz. 247) i art. 3 rozporządzenia Ministra byłej dzielnicy pruskiej z dn. 31 stycznia 1920 r. o przejściu wymiaru sprawiedliwości na obszarze byłej dzielnicy pruskiej poza b. linję demarkacyjną na Rzeczpospolitą Polską (Dz. Urz. № 6 str. 109) zarządza się co następuje:

§ 1. Ławnicy i sędziowie niezawodowi przy lzbach karnych pobierają za każdy dzień podróży z miejsca zamieszkania do miejsca, w którym odbywa się posiedzenie sądowe, i z powrotem oraz za każdy dzień czynności sądowych djety dzienne w wysokości 3.000 mk. Suma powyższa zmieniać się będzie począwszy od dn. 1 kwietnia 1923 r. w tym stosunku w jakim zmieniać się będą po tym terminie djety funkcjonarjuszów państwowych.

§ 2. Za podróże z miejsca zamieszkania do miejsca, w którym odbywa się posiedzenie sądowe i z powrotem, oraz za podróże służbowe, osoby wymienione w § 1 otrzymują nadto zwrot rzeczywiście poniesionych kosztów podróży według taryfy obowiązującej w każdym powiecie dla podwód, dostarczonych w razie podróży służbowych funkcjonarjuszom państwowym.

Przy przejazdach koleją mają prawo liczyć kosztą biletu II klasy.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą na obszarze Województw: Poznańskiego i Pomorskiego z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie uchyla się art. 1 i 2 rozporządzenia Ministra b. dz. pruskiej z dnia 18 września 1921 r. w sprawie dniowego i wyjezdnego sędziów niezawodowych i ławników w b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. z 1921 r. № 81 poz. 563).

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

200.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 21 marca 1923 r.

o odszkodowaniu ławników i sędziów niezawodowych w górnośląskiej części Województwa Śląskiego.

Na mocy § 96 ustawy o ustroju sądownictwa z dn. 27 stycznia 1877 (Dz. Ust. Rzeszy 1877 str. 41 i 1898 str. 79) oraz §§ 55a i 77a teje ustawy w brzmieniu nadanem im rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 16 czerwca 1922 r., zaprowadzającym